

TARP PROTO TUŠTYBĖS IR DVASINĖS PILNATVĖS

Rytų mistikai ir išminčiai turi savo „raktą“ į Kristaus sąmonę ir, manau, kad *tai* verta žinoti. Jų santykis su Kristumi ypatingas. Jų požiūris į Jėzų Kristų daug kuo teisingesnis nei krikščionių. Kuo? Pirmiausia, tai yra *dvasinis santykis* su Mokytoju. Ar jis gali būti kitoks? Ne. Rytų mistikai (kaip ir Vakarų), budistai ir mokytojai **nepripažįsta racionalaus santykio su Dievu-Dvasia**. Vakarams - tai nesuvokiama. **Tarp tomizmo* ir dvasingumo – gili bedugnė**. Platonizmas ir augustinizmas ėjo teisingesniu Dievo (Sąmonės) pažinimo keliu. Norite ginčytis? Prašom. Aš jau nebesiginčysiu. Man iš tiesų artimesnis Rytų požiūris į Jėzų Kristų, o ne krikščionybė (išskyrus krikščionių mistikus, gnostikus). **Krikščionybės religiją sunku vadinti Jėzaus Kristaus sekėja**. Krikščionybė nuo Romos imperatoriaus laikų kaip buvo, taip ir liko – *priedanga* veidmainystei (gyvenu vienaip, kalbu kitaip), egoizmui (turto, šlovės ir galios valdyti kitus siekis). Rytų išminčiui ir mistikui visa tai yra svetina. **Rytuose žmonės nebuvo persekiojami, kankinami ir deginami ant laužų dėl tikėjimo tiesų**. Ten visi nušvitusieji sugyvendavo vieni su kitais darniai. Politinių santykių čia neanalizuosiu. Norint *suprasti* Rytų mokytojų (guru) santykį su Kristumi, racionaliai paaiškinti neišeina. **Be dvasinės patirties TO paaiškinti tiesiog neįmanoma**. Kristus ragino sekėjus gyventi Ramybėje, Tyloje, - tai buvo priimtina budistams, nes ir Buddha To mokė. **Vakarų protą nutildyti nėra jokių šansų**. Krikščioniai linkę reikšti emocijas: garbinti stabus, Kristaus skulptūreles, kryžius, gyventi ritualų „ekstazėje“. Visa tai akivaizdu ir be žodžių.

Ryškiausias krikščionių religijos bruožas - ginčytis dėl bažnytinių dogmų teisingumo. Kova tarp augustinizmo ir tomizmo* tęsiasi šimtmečius. Evangelikai, liuteronai, protestantai, pravoslavai, katalikai, jehovos liudytojai, mormonai ir kitos krikščionybės atmainos klaidina žmones ir verčia juos kovoti tarpusavyje. Nėra didesnės nuodėmės už tai. Dabar, 21 a., „išdygo“ **Silicio slėnio „dievaičių“ „krikščionybė“, kuri pradeda daryti įtaką JAV vidaus ir užsienio politikai. To „išradimo“ (*skaitykite „Pirmyn į pragarą“ – C.*) įtakoje JAV valdžia ima šiepti dantis net prieš Vatikano popiežių. D. Trumpas nebesivaržo savo paskyroje skelbti memų, kuriuose jis save vaizduoja dievu. Iš jo burnos sklinda pasipiktinimas katalikų hierarcho pacifistine „politika“. To dar nėra buvę...**

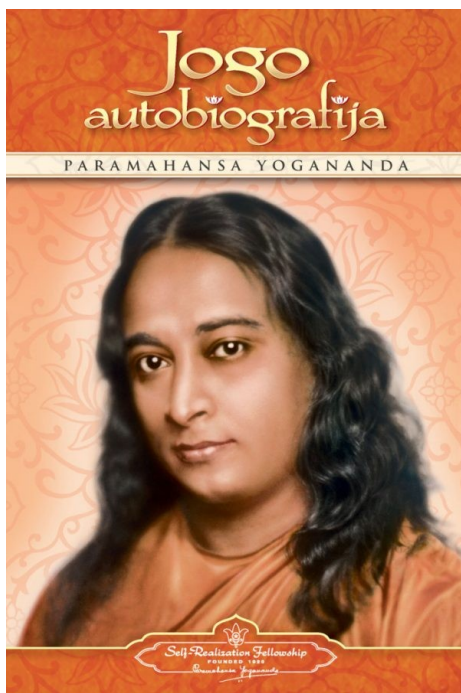
Trumpas tą DI sukurta paveiksluką ištrynė. Tapo gėda prieš pasaulį.

Manęs tai nestebina. **Vakarų civilizacijos bruožas „ieškoti tiesos racionalių keliu“, t. y. protu, yra bene svarbiausias. Lai Vakarai eina savo keliu***, o aš kviečiu **IŠGIRSTI** Rytų išminčių ir mokytojų dvasinę poziciją į Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį.

.....

***Savo keliu, t.y. tomizmu.** Tomizmas – scholastinės filosofijos kryptis – krikščioniškojo mokymo ir Aristotelio filosofijos **sintezė**, išreiškianti **tikėjimo ir proto dermę**. Tomizmo pradininkas Tomas Akvinietis. Tomizmas atsirado kovoje su augustiniskuoju spiritualizmu ir lotyniškuoju averoizmu. Nuo 1309 tomizmas yra oficiali dominikonų ordino doktrina, 1323 kanonizavus Tomą Akvinietį (nors bažnyčia ketino jį sudeginti kaip eretiką ant Inkvizicijos laužo) ilgainiui tapo Bažnyčios mokymu. 1879 popiežius Leonas XIII enciklikoje *Aeterni Patris* paskelbė, kad tomizmas yra vienintelė teisinga katalikybės filosofija, t. y. amžinoji filosofija (*philosophia perennis*).

RYTŲ MISTIKAI IR IŠMINČIAI APIE JĖZŲ KRISTŲ

Paramahansa Jogananda (1893–1952) , viena žymiausių mūsų laikų dvasinių asmenybių, gimė ir augo šiaurės Indijoje. 1920 m. atvyko į Jungtines Valstijas ir daugiau nei trisdešimt metų mokė senosios Indijos filosofijos ir jogos meditacijos bei harmoningo, dvasingo gyvenimo meno. Paramahansa Jogananda, pirmas didis jogos mokytojas, apsigyvenęs Vakaruose, važinėjo po šiaurės Ameriką ir kitas šalis gausiai susirinkusiems klausytojams skaitydamas paskaitas apie esminę didžiųjų pasaulio religijų vienybę. Pripažinimo sulaukusia savo gyvenimo istorija „Jogo autobiografija“ ir kitomis knygomis, kuriose pateikė esmingus ir šiuolaikiškus **ties Rytų, ties Vakarų šventraščių komentarus**, jis uždegė milijonus skaitytojų. Dvasinį ir humanitarinį Paramahansos Joganandos darbą visame pasaulyje šiandien tęsia Self-Realization Fellowship – tarptautinė draugija, jo įsteigta 1920 m. **Paramahansai Joganandai skirtame lietuviškame puslapyje pasakojama apie jo** gyvenimo istorijai skirtą knygą*, kuri yra viena iš 100 geriausių XX a. dvasinių knygų. Ji nukels jus į šventųjų ir jogų, mokslo ir stebuklų, mirties ir prisikėlimo pasaulį. Džiugindamas sielą išmintimi ir žavėdamas sąmoju Jogananda atskleidžia sudėtingiausias gyvenimo ir visatos paslaptis, atveria mūsų širdis ir protus kviesdamas įsileisti džiaugsmą, grožį, suvokti beribes kiekvieno žmogaus gyvenimo dvasinės galimybes.

Paramahansa Jogananda apie Kristaus prisikėlimą: „Kristus nemirė, nors Jo kūnas buvo nukryžiuotas. Jis įžengė į Dvasios vandenyną ir vėl sugrįžo, kupinas Dievo galios, kad įrodytų, jog gyvenimas yra nemirtingas. Prisikėlimo reikšmė yra ta, kad visuotinė Dvasia nuolat prikeliamą kiekviename kūne. Pagalvokite apie tai taip: jei Kristus prisikėlė, tai aš prisikėliau kartu su Juo ir nebesu tas pats asmuo.

Prisikėlimas nėra vien Dvasios gimimas Jėzaus kūne. Ši Dvasia gyvena kiekviename žmoguje, ir nereikia mirti, kad prikeltum šią Dvasią. Kristus gali prisikelti jumoje ir dabar. Kiekvieną akimirką, kai įveikiate kokį nors silpnumą ir jaučiate džiaugsmą būdami geri, žinokite, kad Kristus jau prisikėlė jumoje. Būkite pripildyti Kristaus sąmonės ir dabar. Jėzus kentėjo. Jėzus kovojo, o tada nugalėjo. Jis pakilo iš žmogiškųjų silpnybių griuvėsių ir tarė: „**Aš esu nemirtingas!**“ „**Kristaus sąmonė yra Kutastha-Čaitanja, nekintantis Dievo buvimas kiekviename atome. Tai tas pats Atmanas, apie kurį kalbama Vedose. Jėzus visiškai susitapatino su šia būseną ir todėl tapo Kristumi.**“
Kristus mums, krikščioniams, nurodė kelią į Amžinąjį Gyvenimą. Kodėl mes Juo vis dar netikime? Netikime ir neiname Kristaus nurodytu Meilės keliu, Šviesos keliu. **Jūsų protas** negali to pristi? Nesistebiu, nes jūs neturite dvasinės patirties. Jums nepažįstama Kristaus Šviesa.

.....

Apie Paramahansa Jogananda ir jo Mokymą:

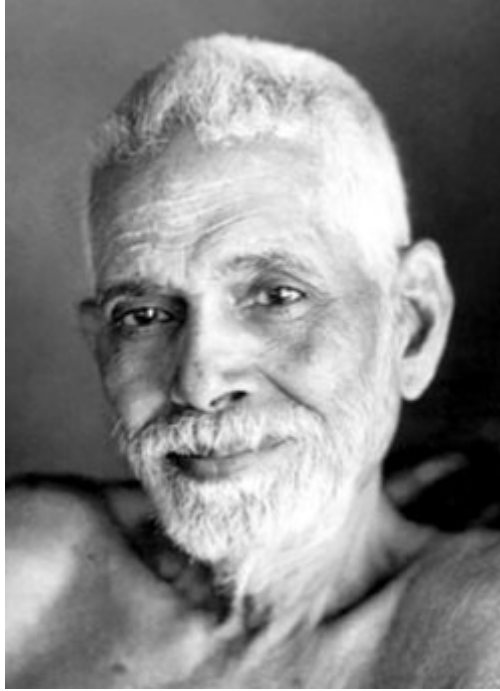
https://www.mahayana.lt/?page_id=59

<https://www.hathajoga.lt/>

Šri Nisargadatta Maharadžas (1897 m. balandžio 17d.– 1981 m. rugsėjo 8d.) buvo Indijos guru, Advaitos (ne dualumo) mokytojas ir priklausė Inčegiri Sampradaya giminei. Jis sakė:

„Tai, ką vadinate Kristumi, yra jūsų tikrasis „aš“. Tačiau jūs save klaidingai laikote kūnu ir todėl Jo neatpažįstate. Pašalinkite save netikrą, ir liks tik Kristus. Tai ne asmuo, o beasmenės sąmonės būseną.“

Šri Ramana Maharšis (*Ramaṇa Maḥarṣi*, 1879 m. – 1950 m. – tamilų kilmės žymus Indijos dvasinis mokytojas, advaitos vedantos filosofijos atstovas, dvasinės literatūros kūrėjas. Tikrasis vardas – Venkataramanas Ijaras. Vėliau jį pavadino Maharšiu (tai reiškia „didysis išminčius“), o Ramana yra sutrumpinimas iš Venkataramanas. Jis sakė:

„Jei Kristus yra Dievo Sūnus, o Dievas yra tikrasis „aš“, tai Sūnus yra tas „aš“. O jei šis „aš“ yra vienas, tai nėra daug „sūnų“, o tik viena Būtybė. Raskite šį „aš“ ir žinosite, kad esate Kristus.“**

.....

* https://lt.wikipedia.org/wiki/Ramana_Mahar%C5%A1is

Svamis Šivananda (1887 – 1963) buvo vienas didžiųjų Indijos jogos meistrų. Gyvenime jis sėkmingai veikė dviejose plotmėse: kaip geras gydytojas ir kaip jogas, išminčius. Dirbdamas tarnavo kitiems: „Bet koks darbas, padėjęs išgydyti žmogų ar sumažinti jo kančias, suteikdavo man didžiulį džiaugsmą.“ Tarnystė jam buvo „**meilės išraiška**“. Pradėjęs dirbti Indijoje **gydytoju**, vėliau išvyko į Malaiziją, kur tūkstančiai indų darbininkų gyveno labai sunkiomis sąlygomis. Būdamas vietinės ligoninės vadovu, daugybę laiko skirdavo gydyti vargšams, kuriems jo pagalbos labiausiai reikėjo. Jis ne tik veltui suteikdavo vargšams būtiną medicininę pagalbą, bet ir išsiųsdamas namo įduodavo pakankamai kišenpinigių, kompensuojančių per ligą prarastą uždarbį.

Svamis Šivananda, kurio misija – tarnauti žmonijai, apie Jėzų Kristų sakė: „Atmanas yra Kristus viduje. Tai ne metafora, o dvasinės patirties faktas. Kai protas išnyksta, vidinis Kristus suspindi kaip gryna sąmonė. Tai yra suvokimas.“*

.....
* www.sivananda.eu/lt

Radžnyšas arba Ošo gimė Indijoje, Kučvadoje, Madhja Pradeše 1931 m. – 1990 m. – Indijos dvasinis mokytojas, Ošo meditacinio judėjimo kūrėjas, smulkaus audinių pirklio šeimoje, praktikuojančioje džainizmą. Ošo pristatyti nebereikia, - apie jau daug rašiau. Ošo parašė 4 tomų knygą, skirtą Jėzaus Kristaus Mokymui pagal keturias evangelijas, „Ateik ir sek paskui mane“, apie tai rašiau portale www.sviesoskeliu.lt. Jėzus Kristus sakė, kad **DIEVAS YRA ŠVIESA**. Šiuolaikiniai kvantiniai fizikai Jam pritartų 100 proc.,

bet ne katalikų bažnyčia. **Ošo tiesiog mokė tapti šviesa. Štai Jo nuostatos meditacijai:**

„Jauskite save vis labiau pripildytą šviesos. Taip galite priartėti prie pirminio šaltinio. Jauskite save vis labiau pripildytą šviesos. Užmerkę akis, įsivaizduokite šviesą – kaip ji teka ir persmelkia jūsų būtį. Iš pradžių tai bus tik jūsų vaizduotėje, bet vaizduotė gali būti labai kūrybinga. Įsivaizduokite liepsną savo širdyje ir įsivaizduokite save pripildytą šviesos. Leiskite šiai šviesai augti. Eikite į Ją.

Tegul ji tampa akinančia! Jūs ne vienintelis, kuris ją pajaus; kiti taip pat pradės ją jausti. Aplinkiniai pradės ją jausti per jus, kai prie jų priartėsite. Būti šviesa - jūsų prigimtinė teisė. Dalinkitės ta Šviesa, kitaip Ji bus palaidota žemėje ir viskas. Ją atradę, jūs iš naujo atrasite savo vidinę būtį. Ir kai tik pamatysite Šviesą, pajusite Jai gilią pagarbą. Naktį šviečia žvaigždės – pažvelkite į jas ir pajauskite giminystę su jomis. Ryte teka saulė – pažvelkite į ją ir pajauskite, kaip kartu su ja jumyse teka vidinė saulė. **Kai pamatote Šviesą, nedelsdami pabandykite pajusti su Ja ryšį ir giminystę. Ji taps jūsų savastimi.*** Tai nelengva užduotis, jai reikia pastangų.

Svamis Vivekananda (1863 m. – 1902 m.), tikrasis vardas Narendranathas Datta, buvo indų hinduistų vienuolis, filosofas, rašytojas, religijos mokytojas ir pagrindinis indų mistiko Ramakrišnos mokinys. Vivekananda buvo svarbi Vedantos ir jogos įvedimo į Vakarų pasaulį figūra. Jis yra atsakingas už induizmo atgaivinimą ir jo, kaip pagrindinės pasaulio religijos, kūrimą. Jis yra atsakingas už entuziastingą savęs tobulinimo metodą Vakaruose. Gimęs kilmingoje bengalų šeimoje, Vivekananda ankstyvą gyvenimą pasirinko dvasingumo kelią. Nuo pat mažens jis susižavėjo asketais ir ėmėsi praktikuoti meditaciją. Tačiau šio dvasinio genijaus gyvenimas nebūtų buvęs toks pats, jei jis nebūtų sutikęs savo mentoriaus ir vadovo - Šri Ramakrišnos. Ramakrishna buvo galinga Vivekanandos jėga, nukreipusi šio jauno vyro intelektą ir galią susivienyti su Dievu. Juos siejo nepaprastas ryšys, unikaliu guru ir mokinio pavyzdžiu. Vivekananda didžiąją gyvenimo dalį praleido skelbdamas Vedanta filosofiją žmonėms visame pasaulyje. Savo gyvenimą jis paskyrė žmonijos tobulinimui. **Jis pasisakė už pasaulietinio ir dvasinio švietimo svarbą.**

Svamis Vivekananda* apie Jėzų Kristų sakė:

„Kiekvienas žmogus yra potencialus Kristus. Vienintelis skirtumas tarp Jėzaus ir kitų yra tas, kad Jis žinojo, kas Jis yra, o kiti – ne. Tačiau iš esmės visi yra viena su Dievu.“

SUMMA SUMMARUM*

Buda nebuvo budistas.

Jėzus nebuvo krikščionis.

Muhamedas nebuvo musulmonas.

Jie buvo mokytojai, kurie mokė meilės. Meilė buvo jų religija.

Teologai nenori to pripažinti. Jie laikosi „savo“ tiesos.

Tačiau jei pašalinsite vardus, religinį kontekstą ir kultūrinę įtaką, Biblija, Koranas ir Vedos kartoja tas pačias frazes pagal prasmę.

1. Pirmasis sutapimas:

Biblija: „Pradžioje buvo Žodis.“

Koranas: „Jis tarė: „Būk“, ir tai įvyko.“

Vedos: „Kalba yra kūrinijos pagrindas.“

Tai ne apie religiją. Tai apie ketinimų galią, išreikštą žodžiais. Viskas prasideda ne nuo veiksmo, o nuo to, ką ištariate. Nuo vidinės formuluotės, kuri suaktyvina realybę.

2. Antrasis sutapimas yra tai, kas skaitoma mirties patale.

„Mes grįšime prie Šaltinio.“

Biblija: „Ir dulkės sugrįš į žemę, o dvasia – pas Dievą.“

Koranas: „Pas Jį – jūsų sugrįžimas.“

Vedos: „Atmanas susilieja su Brahmanu.“

Visi trys tekstai sako tą patį: tu nesi kūnas. Tu esi sistemos dalis, kurios negali sulaikyti, apgauti ar sugriauti. Jei manai, kad viskas baigiasi su paskutiniu tavo atodūsiu, vadinasi, nesupratai, kodėl iš viso atėjai į šį gyvenimą.

3. Ir pats galingiausias sutapimas, kurio jie stengiasi išvengti. „Baimė yra iliuzija.“

Biblija: „Nebijok, nes aš esu su tavimi.“

Koranas: „Tikintieji nepažįsta baimės ir neliūdi.“

Vedos: „Tas, kuris pažįsta savąjį Aš, yra laisvas nuo baimės.“

Tai ne paguoda. Tai nurodymas. Baimė yra programa. Ji buvo sukurta tam, kad kontroliuotų. Bet kai tik ją pamatai, jau esi laisvas. Nes tavęs negalima kontroliuoti, jei nustojai bijoti. Kai TAI ŽINAI, kai esi dvasiniame kelyje – teologų paslaugų nebereikia. Tu esi laisvas ir tvirtas savo ŽINOJIME (gnosyje). Tada ir tikėjimas tampa tvirtas kaip ola.

.....

* summa summarum [lot.], sumų suma, t. y. iš viso, galų gale, galutinai. Galutinė tiesa.

NĖRA TIESOS BE MEILĖS!

Visos žinios yra tarsi spalvingi fragmentai Gyvenimo kaleidoskope. Jei kelionės skonis nebus suvoktas, dėmesį, nukreiptą į išorę, visada sugers trumpalaikės patirtys, užtemdydamos paties gyvenimo esmę.

Nėra Tiesos be Meilės, ir tik savo autentiškumo (savęs pažinimo) siekis veda į Sąmonės Šviesą, į Savęs Aiškumą. Tai yra Kelionės esmė, kurios metu pamirštame, kas esame iš tikrųjų, kad atliktume šventą piligriminę kelionę į Šviesą savyje per Nežinojimo žaidimą* (tai yra atmetus protą – *Celestina*).

.....

**Salamato Sarkessenovo „Sąmonės koanai“*